

Warszawa, 15 marca 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21033.

~~Kl. 3 d.~~ 2/01.

Franciszek Mechliński
(Piotrków Trybunalski, Polska)
i Antonina Franke, ur. Kierubińska
(Piotrków Trybunalski, Polska).

3 d 1/08

Sposób wykreślenia poszczególnych części ubrania na materiale i przyrząd do wykonywania tego sposobu.

Zgłoszono 23 kwietnia 1934 r.

Udzielono 25 stycznia 1935 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy sposobu wykreślenia części ubrania na materiale zapomocą specjalnej linijki.

Dotychczas przykrawa się materiał w ten sposób, że rysuje się na materiale wykres, przyczem wymiary tego wykresu określa się ze zdjętych pomiarów zapomocą wzorów (matematycznych), z pamięci, lub wzorów, zawartych w podręcznikach krawieckich.

Sposób przykrawania materiału i wykreślenia części ubrania na materiale, stanowiący przedmiot wynalazku niniejszego, polega na tem, że z jednego pomiaru na

osobie, dla której przykrawa się materiał na ubranie, określa się wszystkie inne wymiary zapomocą specjalnej linijki, mającej kształt kątownika. Linijka ta o szerokości $10\frac{1}{2}$ cm, o długości jednego ramienia 40 cm i drugiego ramienia 60 cm posiada narysowane linje i numerowane otworki od 24 do 60, oznaczone dwoma kolorami: czarnym i niebieskim, po jednej i drugiej stronie. Zapomocą tej linijki można kroić części ubrania na wszystkie figury, od dziecięcej do najbardziej otyłej dorosłej osoby.

Na rysunku przedstawiono linijkę w rozmaitych położeniach, w które ją się

ustawia przy posilkowaniu się nią do wykreślenia wymiarów poszczególnych części zakietu damskiego. Fig. I przedstawia linijkę podczas określania wymiarów przodu zakietu, fig. II — przy określaniu wymiarów tyłu zakietu, fig. III — wierzchu rękawa, fig. IV — spodu rękawa, a fig. V przedstawia płaski kątownik według wynalazku.

Po zdjęciu z danej osoby zapomocą miary głównych wymiarów zakietu przystępuje się do wykreślenia zasadniczych punktów wykresu przodu. W tym celu układa się na stole materiał, odpowiadający długością zdjętej miarze na długość i przykładą kątownik dłuższem ramieniem do siebie tak, jak przedstawiono na fig. I, dodając od brzegu 6 cm na zapas.

Jeżeli zdjęta miara objętości gorsu (piersi) wynosi 96 cm, miarę tę dzieli się na połowę, ponieważ na ramionach kątownika umieszczone są wszystkie spotykane wymiary gorsu dzielone przez 2, i oznacza się na materiale punkty przez otworki, oznaczone na ramionach kątownika liczbami 48.

Oznaczone w ten sposób dwa punkty przedstawiają na fig. I punkty 1 i 3. Przedłużenia wykreślonych na kątowniku z tych otworków czarnych linii wskazują punkty 2 i 4. Długa czarna skośna linia, umieszczona u dołu dłuższego ramienia kątownika i oznaczona u góry i dołu liczbą 48, wskazuje punkty 5 i 6; natomiast umieszczona mniej więcej w połowie dłuższego ramienia czarna linia poprzeczna, nieoznaczona żadną liczbą, gdyż używa się jej przy wykreślaniu wszystkich wymiarów, daje punkty 7 i 8. Po oznaczeniu wszystkich tych punktów odejmuje się kątownik i łączy: punkt 1 z punktem 2, przedłużając linię na długość według zdjętej miary długości; punkt 5 z punktem 6, przedłużając linię w obie strony; punkt 8 z punktem 7, przedłużając linię przez punkt 7 do przecięcia z przedłużeniem linii 6 i 5. Punkt ich przecięcia wskaże punkt *a*, ozna-

czający dolny punkt wykroju pachy. Punkt 3 łączy się z punktem 4 i przedłuża linię przez punkt 4 do przecięcia z przedłużeniem linii 6, 5, przez co otrzyma się punkt *b*, oznaczający brzeg ramienia o długości, odpowiadającej odległości od punktu 3 do punktu *b*. Przez odpowiednie połączenie punktów *b* i *a* otrzyma się zacięcie pachy; przez połączenie punktu 3 z punktem 1 otrzyma się wycięcie szyi.

Wykrój pleców (fig. II) wykreśla się jak następuje: zapomocą ułożonego drugą stroną kątownika (fig. II) oznacza się tak jak uprzednio przez otworki, oznaczone czarną cyfrą 48 punkty na materiale, przez co otrzyma się punkty 9 i 11. Wykreślone z tych otworków czarne linie w swych końcowych punktach dają punkty 10 i 12. Końce długiej czarnej linii, oznaczonej u góry i dołu cyfrą 48, umieszczonej skośnie na końcu dłuższego ramienia kątownika, wskazują punkty 13 i 14; natomiast czarna poprzeczna linia, umieszczona mniej więcej w środku dłuższego ramienia kątownika, wskazuje punkty 15 i 16. Oznaczywszy te punkty, odejmuje się kątownik i łączy: punkty 9 z 10, przedłużając linię na długość zdjętej miary; punkty 13 i 14, przedłużając linię w obie strony; punkty 15 i 16, przedłużając linię do przecięcia jej z przedłużeniem linii 14 i 13. Punkt ich przecięcia stanowi punkt *c*. Punkt 11 łączy się z punktem 12, przedłużając o odstęp, równy odległości między punktami 3 i *b* na fig. I, przez co otrzyma się punkt *d*, czyli długość ramienia tyłu, odpowiadającą odległości od punktu 11 do punktu *d*. Punkt *d* łączy się łukiem z punktem *c* (jak na fig. I), przez co tworzy się zacięcie pachy, punkt 11 łączy się odpowiednio z punktem 9 i tworzy się wycięcie szyi.

Wykres wierzchu rękawa (fig. III) kreśli się jak następuje: po przyłożeniu kątownika do materiału oznacza się wśród otworków, umieszczonych w załamaniu ramion kątownika, tworzących kąt prosty,

otworek, oznaczony niebieskim kolorem liczbą 48, przez co otrzyma się punkt 17. Niebieska linia z liczbą 48, wykreślona z tego otworu w dół, wskazuje punkt 19, a w górę do otworu, oznaczonego czarnym kolorem liczbą 48, punkt 18, który oznacza się w tym otworu. W otworkach, umieszczonych skośnie na dłuższym ramieniu kątownika oznacza się otworek, oznaczony niebieską liczbą 48, i otrzymuje się punkt 20. Przedłużenie wyprowadzonej z niego po liczbowanych otworkach w dół niebieskiej linii daje punkt 21. W otworkach liczbowanych niebiesko i umieszczonych skośnie na krótszym ramieniu kątownika oznacza się tak samo otworek z liczbą 48, otrzymując punkt 23. Przedłużenie wykreślonej z niego po otworkach linii niebieskiej w górę w przecięciu z brzegiem kątownika daje punkt 22. Po oznaczeniu tych punktów odejmuje się kątownik i łączy: punkt 20 z punktem 23 przez punkty 21 i 22, otrzymując dolną linię wierzchu rękawa; punkt 17 łączy się z punktem 18 i 19, przedłużając w górę i w dół o $\frac{1}{4}$ zdjętej miary, dodając 3 cm (miara wynosi 96 cm, $\frac{1}{4}$ tej miary wynosi 24 cm, po dodaniu 3 cm wyniesie to 27 cm). Zatem przedłużenie z punktu 17 o 27 cm w górę i w dół daje punkty *f* i *e*, czyli górną linię wierzchu rękawa. Linia, łącząca punkt *C* z punktem 23, stanowi dolną jego szerokość. Chodzi teraz o bułę rękawa, czyli odpowiednie połączenie punktu *f* z punktem 20. W tym celu przykładą się kątownik do linii *f*, 17 w ten sposób, żeby jego wewnętrzne, krótsze ramie tworzyło z linią *f*, 17 jedną linię, a punkt *e* zbiegł się z oznaczoną niebieskim kolorem specjalną kreską, umieszczoną o $2\frac{1}{2}$ cm poniżej punktu schodzenia się ramion kątownika. Oznaczając z przeciwległego ramienia punkt, oznaczony niebieskim kolorem 48, otrzymuje się poszukiwany punkt 24, który, połączony odpowiednim łukiem z punktami 20 i *f*, daje bułę wierzchu rękawa.

Spód rękawa (fig. IV) wykresła się w przybliżeniu tak samo, jak wierzch rękawa. Układa się kątownik na materiale i oznacza w otworkach, umieszczonych w samym połączeniu ramion kątownika, otworek, oznaczony niebieskim kolorem liczbą 48, co daje punkt 25. Przecięcia brzegów kątownika z przedłużeniem niebieskich linii, wychodzących z tego otworu w górę i w dół i oznaczonych liczbą 48, wskazują punkty 26 i 27. Jeden z niebieskich otworków, umieszczonych na dłuższym ramieniu kątownika, oznaczony liczbą 48, daje punkt 28. Przedłużenie niebieskiej linii z otworu 48 poprzez resztę otworków w przecięciu z brzegiem kątownika w dół daje punkt 29. Otworek z liczbą niebieską 48, umieszczony na skośnej linii na krótszym ramieniu kątownika, wskazuje punkt 31, przedłużenie niebieskiej linii, wychodzącej z niego poprzez resztę otworków w górę, w przecięciu z brzegiem kątownika daje punkt 30. Łącząc punkt 28 z punktem 31 przez punkty 29 i 30, otrzyma się dolną linię spodu rękawa. W celu otrzymania górnej linii rękawa postępuje się tak samo, jak przy wierzchu rękawa, to znaczy przedłuża się linie 25, 26 i 25, 27 o $\frac{1}{4}$ zdjętej miary + 3 cm, w tym przykładzie 27 cm, od punktu 25. Otrzyma się przez to punkt *h*, który łączy się linią krzywą z punktem 28, i punkt *g*, który łączy się z punktem 31.

Powyższy sposób nadaje się do przykrawania wszelkiej garderoby męskiej, damskiej lub dziecięcej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wykreślania na materiale poszczególnych części ubrania, jak przodu, tyłu, rękawa i t. d., znamieny tem, że na materiał kładzie się specjalną linijkę, na której oznaczone są numerowanymi dziurkami punkty i przeprowadzone linie proste, poczem oznacza się na materiale punkty, odpowiadające danemu wymiarowi ob-

wodu piersi osoby, dla której przykrawa się ubranie, przez dziurki w linijce i łączy otrzymane punkty linjami.

2. Przyrząd do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamieny tem, że posiada postać płaskiego kątownika o dwóch ramionach z dziurkami, oznaczonymi nu-

merami w dwóch kolorach, zaopatrzonego w linje proste w dwóch kolorach, przeprowadzone na obydwóch jego stronach.

Franciszek Mechliński.
Antonina Franke.

Fig. I.

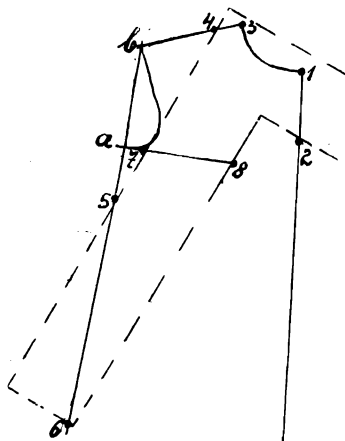

Fig. II.

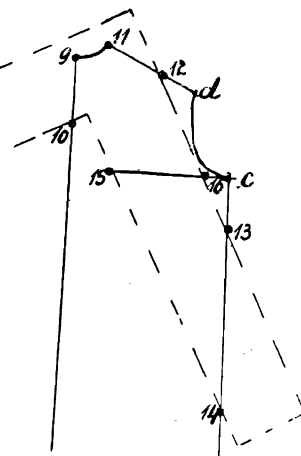

Fig. III.

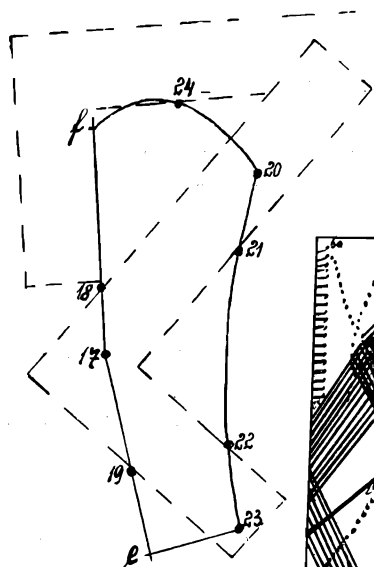

Fig. IV.

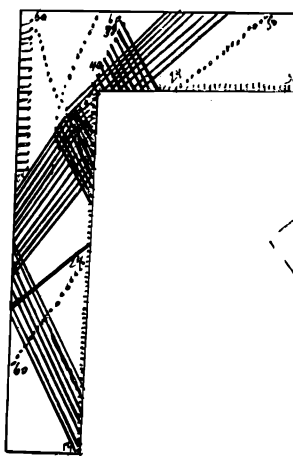

Fig. V.

